

Posudek oponentky diplomové práce

Autor diplomové práce: **JOHAN ŠINDELÁŘ**

Název diplomové práce: **Zajišťovací a uhrazovací funkce zástavního práva**

Oponentka diplomové práce: **JUDr. Kristýna Spurná**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originality vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly v rozsahu 0 %.

Diplomová práce sestává z osmi částí včetně úvodu, závěru a cizojazyčného resumé. Pokud jde o rozsah, předkládaná práce naplňuje minimálně stanovený rozsah. Autorovi je ovšem nutno vytknout, že práci neodůvodněně natahuje vkládáním zbytečných volných prostorů mezi jednotlivé odstavce textu. Oponentka oceňuje, že autor se po celou dobu zpracování drží zvoleného tématu. Pokud autor o problematice pojednával i v širších souvislostech, činil tak vždy ve prospěch komplexnosti podávaného výkladu.

Práce je doplněna standardním seznamem použité literatury, který odpovídá formálním požadavkům. Co se týče zdrojů, se kterými autor pracoval, ty mohly být i rozmanitější. Autor při svém bádání zcela opomenul časopiseckou literaturu. Pokud jde o zdroje, které jsou označeny jako internetové, tak oponentka tento přístup autora nesdílí, neboť internet není autentickým zdrojem, kde se lze s důvodovou zprávou a soudní judikaturou seznámit. Autor se snažil nějakým způsobem pracovat se soudní judikaturou, dle názoru oponentky však úplně nevyčerpal její potenciál. Judikáty, které jsou autorem v průběhu textu předkládány, jsou sice významné z toho úhlu pohledu, že řeší základní otázky, povětšinou se však jedná o otázky, na které jsou odpovědi zřejmé a judikatura to jen potvrzuje. Judikáty řešící sporné hraniční případy předkládány nejsou. Jistě však lze autora pochválit za to, jak vnímá vztah mezi starou judikaturou a nyní platným občanským zákoníkem.

Autor v textu, dle názoru oponentky poněkud nešťastně, mnohdy mluví o občanském zákoníku pouze jako o zákonu identifikovaném jeho číselným označením 89/2012 Sb., což není pro čtenáře úplně přehledné. Totéž platí i o identifikaci občanského soudního řádu. Když už se oponentka zabývá terminologií, nelíbí se jí ani autorem užívané pojmy zastavená věc a regresivní nárok a spíše by volila zažitě termíny zastavená věc a regresní nárok.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá charakteru práce a způsobu práce autora s označenými prameny – autor pracuje s poznámkovým aparátem odpovídajícím způsobem a poznámky pod čarou plní tu funkci, kterou mají v odborném textu plnit. Zvláštní však je, že autor nepíše číselný odkaz na poznámku pod čarou jako horní index u textu, což je běžné, ale jako určitou podobu indexu dolního.

Předkládaná práce bohužel obsahuje nepřiměřené množství gramatických chyb (str. 2 – kodexům upravující, str. 5 – odchýlit se se, str. 6 – část oprávnění jsou přenechána, str. 22 – může dojit, str. 22 – osoba, jenž věc zastavila, str. 26 – chrání před vlivy ohrožující hodnotu, str. 35 – pokud

se jedná o samostatný postupu, apod.) a mnoho nepřesností v interpunkci. Dle mínění oponentky mohl autor předejít těmto chybám kvalitnější závěrečnou korekturou textu.

Z obsahového hlediska je práce vymezena autorem zvoleným tématem “Zajišťovací a uhrazovací funkce zástavního práva“. Autor se držel vybraného tématu ve zvolených intencích.

Jak již bylo řečeno, autor se žádoucím způsobem drží zvoleného tématu. Činí tak v klíčových meritorních kapitolách 3. a 4. o zajišťovací a uhrazovací funkci zástavního práva. Toto jádro je předasláno obecným pojednáním o zástavním právu včetně historickoprávní pasáže, která je na vkus oponentky možná až zbytečně rozsáhlá. Následuje i pojednání o zániku zástavního práva a zajišťovací a uhrazovací funkci zástavního práva v souvislosti s insolvenčním řízením.

Autor se povětšinou nedopouští věcných chyb či nepřesností, jeho výklad je pochopitelný, nicméně oponentka má za to, že přístup autora byl spíše povrchní. Autor předkládá závěry tak, jako by bylo vše jasné a jednoznačné, přičemž se nesnaží hledat sporné momenty, odlišné názory apod. a kriticky uvažovat a hodnotit.

U diplomové práce se očekává, že uchazeč překročí národní rámec, a že se pokusí předložit i odůvodněné úvahy de lege ferenda. Tato očekávání bohužel diplomant nenaplnil, nicméně oponentka chápe, o jak obtížné úkoly se pro studenta pátého ročníku jedná.

U ústní obhajoby by se autor mohl mimo jiné zaměřit na to, jaké existují možnosti obrany proti realizaci zástavního práva ve veřejné dražbě, a dále, zda je v případě podání určovací žaloby dán naléhavý právní zájem na určení, že je neplatná zástavní smlouva, podle níž bylo vloženo do katastru nemovitostí zástavní právo.

Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem doporučuje oponentka posuzovanou diplomovou práci k obhajobě, a to předběžně jako velmi dobrou až dobrou v závislosti na výkonu diplomanta u ústní obhajoby.

V Plzni dne 20. 5. 2020

.....
JUDr. Kristýna Spurná